

Schoonmaakster

Vrouw 50 jaar. AO als schoonmaakster voor 25 uur per week met polsklachten. BA meent dat de werknemer haar werk weer kan opbouwen met wat aanpassingen. Wn sputtert tegen en meldt zich steeds na korte hervattingen opnieuw ziek. De BA houdt voet bij stuk. Wn kan 2 uur per dag opstarten en opbouwen naar 5 uur per dag binnen 3 weken.

Werknemer weigert dit. Werkgever schort de loonbetaling op en na waarschuwing staakt de wg alle loonbetalingen. Wn vraagt een Deskundigenoordeel aan maar wordt in het ongelijk gesteld.

Wg betaalt grotendeels de kosten van fysiotherapie omdat de werknemer er niet voor verzekerd is en hiermee de kansen op herstel worden bevorderd.

Na het DO hervat de werknemer maar valt na 3 weken weer opnieuw uit. Wn gaat weer naar de BA die even volledige AOH aanneemt maar na 2 weken moet ze weer gaan starten met opbouwen. T.t.v. de volledige AOH is de werkneemster ook 1 jaar AO. 3 weken na de 1^e jaars evaluatie kan ze weer hervatten met opbouwen. Dat doet ze ook maar dan komt ze meermaals te laat op haar werk. Werkgever geeft haar een officiële waarschuwing. Vanaf week 57 begint de werknemer weer met opbouwen. In week 58 start de werkgever een arbeidsdeskundig onderzoek. De uitkomst volgt in week 60. De werknemer blijkt niet geschikt in volle omvang voor haar eigen werk. Ander werk heeft de werkgever niet. Spoor 2 moet worden gestart maar werknemer wil dit niet. Meldt zich weer ziek en is niet bereikbaar voor de werkgever tot de werkgever dreigt de loonbetaling wederom op te schorten. In week 63 volgt dan een gesprek tussen wg en wn. Wg zet daarna in week 64 een spoor 2 traject in. Uit het verslag van het re-integratiebedrijf blijkt dat de werknemer niet erg enthousiast is om mee te werken. Ze moet voortdurend aangespoord en aangestuurd worden.

Spoor 2 is feitelijk te laat gestart.

Moet hier een loonsanctie worden opgelegd?